

Aportacions de la terminologia catalana a la terminologia general: una valoració de conjunt

Maria Teresa Cabré
Institut d'Estudis Catalans, Universitat Pompeu Fabra

Resumen

En l'àrea lingüística de la llengua catalana la terminologia ocupa un lloc molt rellevant degut a l'especificitat del context sociolingüístic. Des de l'aprovació de la Llei de normalització lingüística de Catalunya el 1983, la necessitat de treballar en terminologia amb la finalitat de posar a disposició de la societat els recursos necessaris per a l'ús de la llengua en tots els àmbits de comunicació especialitzats esdevé un objectiu ineludible. El treball terminològic, que en contextos de normalitat sociolingüística és purament funcional, adquireix en l'àrea catalana una dimensió simbòlica, la mateixa dimensió que tenia també al Quebec. La meta essencial de l'activitat terminològica no és tant la facilitació de la comunicació internacional entre experts sinó la promoció d'una llengua. El Quebec va ser la primera font d'inspiració per a la terminologia catalana, sobretot per a l'activitat pràctica. Però a poc a poc la terminologia catalana va anar trobant el seu propi camí.

Precisament en aquesta ocasió que celebrem el cinquantè aniversari de la creació de l'Office (ara "quebécois") de la langue française, ens proposem de presentar i valorar per primer cop fora de Catalunya les aportacions que la terminologia catalana en el seu conjunt ha fet fins ara a la terminologia en general, i més particularment a la terminologia que sembla adequat de desenvolupar en contextos de llengües minoritzades que formen part del món desenvolupat. Posarem èmfasi especialment en l'activitat que es duu a terme a Catalunya, una de les tres comunitats autònomes de l'estat espanyol que componen l'àmbit lingüístic català.

Quan diem que valorarem les aportacions de la terminologia catalana en el seu conjunt ens referim que integrarem transversalment totes les institucions i organismes implicats en terminologia en els diferents blocs d'activitat: la planificació, la recerca teòrica i aplicada, la producció de recursos terminològics i tecnològics, la formació en terminologia, les formes organitzatives i associatives, les publicacions i les activitats de difusió i dinamització.

Considerarem en aquesta exposició, primer de tot, l'organisme oficial de referència en la terminologia catalana, el Termcat; en segon lloc els organismes de l'administració autònoma i de les administracions locals; en tercer lloc les seccions de l'Institut d'Estudis Catalans que elaboren també terminologia; en quart lloc les Universitats, tant els Departaments universitaris que duen a terme recerca i formació, com els serveis lingüístics integrats en la xarxa de serveis lingüístics de l'Institut Joan Lluís Vives, i finalment els

organismes no universitaris (empreses, associacions, col·legis professionals) que duen a terme una activitat terminològica dispersa però important.

Intentarem mostrar l'aportació terminològica d'aquests organismes posant èmfasi, no tant el valor quantitatiu de les aportacions en forma de vocabularis, glossaris o diccionaris, com en l'aspecte innovador que han fet.

Creiem que són aquestes innovacions, fetes des de la coherència amb el context sociolingüístic, juntament amb un dinamisme que no perd de vista els seus objectius centrals, que donen a la terminologia catalana una projecció interessant en el panorama internacional.

